

Var finner vi Gud?

Utgångspunkt i en av Jesus liknelser och en erfarenhet som jag haft.

Liknelsen finner vi i 11:11-19, läs hela texten. Min upplevelse ägde rum i min bil på väg hem från en dag i Korteboskolan.

- Smashing Pumpkins.
 - Möte upp min längtan efter Gud och fyllde i den. Det var som om denna sång förstod djupet av min egen längtan efter Gud och fick mig att uppleva Guds närhet på ett starkare sätt än på väldigt länge.
- Gåshud och evangelisation.
 - Vi har väldigt lätt att bli som barnen i Jesus liknelse, som dessa klagar över att inte de andra barnen vill dansa till deras musik så klagar vi på dem som inte vill ta till sig det evangelium vi förkunnar.
 - Inte finner Gud (andliga sånger...) - fel på dem som lyssnar. Radio
 - Men vi har fel, människor utanför kyrkan de både dansar och gråter men av någon anledning tycker de ofta att vår musik inte går att dansa till utan spelar sin egen. Men om det i själva verket finns en stor öppenhet för livets frågor och sökande efter Gud då måste det vara oss, vår musik och våra sorgesånger det är fel på?

Jag tror ibland att vi i frikyrkan odlat en så homogen och inåtriktad kultur att vårt budskap för andra lika gärna kunde ha varit på ett annat språk, människor som inte delar vår frikyrkliga uppväxt och kultur förstår helt enkelt inte vad vi säger. Johannes döparen och Jesus var två män vars budskap förändrade människor. Dagens text handlar om olika reaktioner på detta budskap och min önskan är att vi inte ska bli som folket som Jesus tillrättavisar här. För att få nycklar till hur vi ska kunna nå ut med vårt evangelium ska vi ska nu ta och titta på hur Johannes och främst Jesus lyckades med detta.

- Jesus och Johannes började med sig själva.
 - Öknen – tro och övertygelse.
 - Rädda för att trampa någon på tårna eller framstå som galna.
 - Massmedia - ”jo förutom att jag är född in i ett kristet sammanhang...”
Rymmer en nyttig ödmjukhet men det kan väl inte vara därför vi gjort det, i Sverige, radikala och ovanliga valet att vara bekännande kristna. För att Jesus räddat mig från döden, för att han slitit mig från helvetets portar och därför att jag är skyldig honom allt.
 - Vi måste våga tro att kristen tro är relevant och vi måste våga göra den relevant. Och då måste vi som både Jesus och Johannes börja i oss själva, den egna efterföljelsen.
- Jesus talade till och med människor, vi talar om dem.
 - Tullindrivaren Sackaios (Luk 19:5) ”Skynda dig ner Sackaios, i dag ska jag gästa ditt hem.”
 - I våra studier läser vi så mycket *om*, även i våra predikningar och läsning hemma blir fokus naturligt *om* Gud - tala med Gud. Men vi läser och talar också mycket om icke-troende. Hur dessa tänker och vad de behöver.

- Särskilt gäller detta kanske sådana livsstilar som vi traditionellt har vänt oss emot. Om vi hade talat en tiondel så mycket med homosexuella som om dem, så tror jag inte bara vår uppfattning hade blivit påverkad utan också de vi talar till.
 - Genom att tala till dessa människor som inte har en tro kan dessa genom oss också få Guds tilltal. Hur ska de annars få höra Guds röst om inte genom vår? Skapelsens under viskar om hans närvaro och det ger en längtan men det krävs något mer.
 - Jag hörde en katolsk präst som tjänade en församling i den sydafrikanska slummen. Enligt kyrkans regler skulle han ha varit i slummen under dagen och sedan under kvällen och natten åkt till en tryggare och vitare område. Men han trotsade dessa regler och levde under tolv år bland folket i ett plåtskjul i slummen. Han vände sig mot att vi gör så mycket för andra människor. I form av bistånd och annan hjälp. Inte så att han tyckte att detta var fel men han menade att vi inte får glömma att också leva med människor. Det är endast så vi verkligen kan påverka människor, genom att leva våra liv mitt ibland dem där de är.
 - Att dela ut biblar gör inte mycket nytta om vi inte förkroppsligar budskapet i bibeln i mötet med dessa.
 - Jesus kände verkligen med människor, han kände medlidande. Han såg inte omoralen utan människan. Praktisk lösning, ingen klapp på axeln.
- Jesus upprättade först och fokuserade på helgelse och synd efter.
 - Äktenskapsförbryterskan och förbrytaren. Vi pekar ofta på Jesus och äktenskapsförbryterskan när vi vill lyfta fram betydelsen av att inte blunda för synden hos de människor vi möter och som söker Gud. Han säger ju ”Gå och synda inte mer men när gör han det. När han räddat livet på kvinnan. Kanske kan det lära oss något. Vi börjar gärna med uppmaningen mot synd men jag tror inte att det någonsin kommer att leda till att synden försvinner eller än mindre att människorna som vi riktar vår kritik mot börjar tro.
 - Men om vi börjar med att söka rädda deras liv, både praktiskt och i förlängningen för evigheten då kan vi också förtjäna rätten att uppmaningen ”Gå och synda inte mer”. Men börja med att rädda livet.
 - Ibland har vi lätt att misstro människors sökande efter Gud. Det räcker inte att människor söker efter en mening med sina liv och finner det i Kristus vi har också en rad lärofrågor som vi vill kontrollera sökarens tro mot för att se om personen verkligen kan ses som kristen och kan släppas in i gemenskapen. Detta var säkert ett större problem förr men har vi inte kvar en hel del också vi?
 - Jag menar inte att vi ska se vad som helst som kristen tro men att vi ser mer till längtan är innehållet. Bland det sista Jesus gjorde var att uttala ett mäktigt löfte till en av förbrytarna som hängde bredvid honom. ”Sannerligen redan i dag ska du vara med mig i paradiset”. Vad visste han om rövarens tro? ”Jesus tänk på mig när du kommer med dit rike”. Det var allt han hade sagt. Vi har i idag en psykologiserad och intellektualiserad syn på tron. Vi är nog båda vad vi tror, det intellektuella, och kanske främst, den inre troheten mot vår tro. Detta är en del av ett pietistiskt arv där den egna helgelsen är centrum i efterföljelsen. Det finns givetvis en del gott i detta men också mycket dumt.

Som Jesus behöver vi ha förtroende för människors sökande och inte alltid försöka styra utan vandra med.

- Jesus delade människornas sökande efter mening med livet.
 - Jesus kämpade mot ångest och tankar över meningen i hans liv, främst i Getsemane.
 - Ibland tror jag att vi skulle må bra av att bara för en kort sekund glömma Jesus och istället komma ihåg varför vi behöver honom. De känslor och den nöd som Jesus är svaret på är något vi delar med alla människor. Kanske tänka lite som den danske kyrkomannen Grundtvig att vi ”först är människor och sedan kristna”. Vi har svaret men ibland så tycks vi ha glömt djupet i frågan. Och då är det svårt att formulera svaret så att det känns relevant för de andra. Detta är utmanande, att våga ifrågasätta det svar som vi har, att avkräva detta en fråga som gör det relevant.
 - För att få andra att dansa till vår musik måste vi inte lämna dess kärna och bara bekräfta deras nöd men vi måste veta varifrån melodierna kommer. Musik från Auschwitz med judiska musiker. Musik och sång som anknöt var i direkt anknytning med de känslor och behov som de var ett uttryck för.

För att få andra att dansa till vår musik och gråta till våra sorgsånger, att se evangeliet som ett svar på deras behov, då tror jag att vi måste lära av Jesus. Att ödmjukt inte ta så mycket för självklart, att våga ifrågasätta vår egen melodi.

Vad tjänar det att mena sig ha ett svar om inte andra människor förstår frågan?

.

.